

Ana Kolbezen, Klara Gašperič, 9. razred

»Iz vaših oči in ušes pobiram zgodbe. Samo zapisujem jih.«

Z učiteljico slovenščine sva se v torek, 8. septembra 2020, na mednarodni dan pismenosti, odpravili v Splošno knjižnico Črnomelj, kjer je potekal literarni pogovor s slovenskim mladinskim pisateljem Slavkom Preglom. Srečanja so se udeležili tudi devetošolci drugih belokranjskih šol.

Glede na to, da smo šele dobro ponovno zakorakali v šolske klopi, je bilo prvo vprašanje povezano s šolo. Pregl je povedal, da je bil v šoli odličnjak, da mu šola ni predstavljala težav in se hkrati opravičil vsem šolarjem, ki niso odličnjaki.

V sproščenem in zanimivem pogovoru smo izvedeli, da je pisatelj tudi glasbenik, saj se je učil igrati na harmoniko in klarinet. To naju je še posebej navdušilo, saj sva tudi sami obiskujeva glasbeno šolo. Nisva mu zavidali, da je njegova učiteljica klarineta živela pod njegovim stanovanjem in je vsako njegovo vajo slišala. Tudi sam je menil, da to ni bila ravno prednost. Danes rad obiskuje koncerte klasične glasbe in je k temu pozval tudi nas, mlade. Pravi, da so nekaj posebnega.

Slavko Pregl je v sredo, 9. septembra, praznoval svoj 75. rojstni dan. V mladosti je zelo rad obiskoval babico, ki je imela kmetijo. Sam zase meni, da je iz navadnega kmeta postal pisatelj, saj se prej ni ukvarjal z ničemer drugim. Izvedeli smo veliko anekdot iz njegovega otroštva. Veliko jih je tudi ubesedil v svojih pripovedih, tudi tisto, kako je dobil 42 udarcev, ker je iz shrambe zmanjkalo 42 orehov, ki so se sušili za potico.

Na vprašnje, kje dobi navdih za pisanje, je odgovoril: »Iz vaših oči in ušes pobiram zgodbe. Samo zapisujem jih. Ste najmočnejša vojska na svetu. Z vsako knjigo osvojiš svet in s tem nikomur ne škoduješ.«

Pričakovali bi, da so prvi bralci njegovih knjig njegovi najbližji. Iskreno nam je zaupal, da to definitivno niso njegovi otroci. Prva bralka pa je njegova žena Barbara.

Beseda je stekla tudi o slavnih Preglovih genijih. Izvedeli smo, da z malo domišljije najdemo tudi njega v teh pripovedih. Z nami je delil zgodbo o deklici Tini, ki mu je dala navdih za zapis tretje knjige Geniji brez hlač. Nostalgično je delil z nami spomine o svoji mladosti, o druženju s prijatelji na dvorišču pred blokom. Tam so skupaj odrasli. Verjame, da so današnji otroci prikrajšani za

zabavo in igro, saj preveč časa preživijo na telefonih, računalnikih in ostali tehnologiji. »Telefon ne more prikazati barve oči, nasmeha, ki je, ali pa ni.«

Pisatelj je ob mesecu skupnega branja opozoril na dejstvo, da vse manj staršev bere otrokom in da branju na splošno posvečamo premalo pozornosti. »Treba je bogatiti otroško domišljijo, vsi starši nimajo časa za to. Na srečo pa se pri vseh straših to ni zgodilo in še vedno najdejo čas in radi berejo s svojimi otroki,« je optimistično zaključil Pregl svoj literarni pogovor s knjižničarko v Črnomlju.

Mentorica: Mateja Medvešek Rjavec